

Ako je konjiček prevroč, ga pokrije z robcem, da šse ne prehladi. In preden zopet odrinejo domov, ga ne pozabi napojiti.

Ker je mnogo sorodnikov, ki jih je treba obiskovati in ker je tudi druge vožnje dosti, ima konjiček dela dovolj. In dasi je — kakor ste videli — dobro preskrbljen, se mu vendar pozna, da se stara. Na desno oko je bil že prej slep, to se reče, desnega očesa že ni več imel. Zdaj pa se mu tudi na barvi vidi, da ni več mlad. In grive in repa je vedno manj! Seveda mu pešajo tudi moči.

Ker pa prihaja tudi Ludoviček z njim vred starejši in mu kmalu minejo zlati dnevi prve mladosti, bo dobra žival menda vendar zdržala do konca.



Nevesta.

*Že perna postelj tu stoji,
na nji nevestica leži.*

*Na licih bledih smeh ji kroži,
ob čelu roža je pri roži . . .*

*Vsa v belo je napravljena,
pred ženina postavljena . . .*

*Blesti v nadzemski prelepoti,
pot svetlo že ji gre naproti.*

*A ona sama — krasen cvet —
od dekle mrle je zadet,*

*od dekle močne in koščene
in kose ostro naostrene . . .*

*Kot solnce ženin čaka čist
nevesto svojo — Jezus Krist.*

*Nevesto, dušo iz telesa,
v visoka vzame jo nebesa.*

*Ob grobu dekla tiha — smrt —
telo zagreblje v božji vrt.*

*Telo zagrinja črna zemlja,
dušico ženin — Kristus spremlja..*

Fr. Žgur.

